

SECTIE-VERGADERINGEN.

Collega VAN LEERSUM heeft mijn meening volkomen juist begrepen.

Indien het Hoofdbestuur zorgen kan voor sprekers, die uitsluitend onderwerpen behandelen van direct belang voor den praktizeerenden arts, zooals collega VAN LEERSUM ze aan het slot van zijn artikel nader definieert, dan zou het ook mij leed doen, indien de sectie-vergaderingen werden gestaakt.

Sedert vele jaren heb ik (en meestal op verzoek van het Hoofdbestuur) dergelijke voordrachten op de Algemeene Vergadering gehouden.

Om over den aard dier voordrachten te kunnen oordeelen, geef ik hier uit mijn geheugen enkele titels:

1°. De gevaren bij laparotomie: afkoeling, bloeding en sepsis en hoe deze te vermijden.

2°. De aspiratie-methode van DIEULAFOY en haar toepassing.

3°. Demonstratie van BRYANTS dubbelen spalk bij coxitis en van een paar instrumenten.

4°. Breukbeklemming.

5°. Rationeële chirurgische behandeling van empyeem.

6°. Operatieve behandeling van prolapsus uteri et vaginae.

7°. PHELP'S methode van operatie bij horrelvoet.

Meer herinner ik mij er niet.

Maar het is genoeg dunkt mij om te bewijzen, dat ik niet afkeerig ben van een weinig practische geneeskunde op onze Algemeene Vergaderingen.

Wanneer het Hoofdbestuur eens in overleg trad met de klinische hoogleeraren, zou het dunkt mij, bij een juiste keuze van onderwerpen en een practische wijze van behandeling dier onderwerpen niet moeilijk zijn de sectie-vergaderingen in korten tijd bij de leden der Maatschappij populair te maken.

En indien dit gelukte, zou dit voor velen een attractie te meer zijn om onze Algemeene Vergaderingen bij te wonen. Maar het Hoofdbestuur heeft er dan ook zorgvuldig op toe te zien, dat wij praktische geneeskundigen niet onthaald worden op langdradige hyperwetenschappelijke betoogen, die ipso facto meer op het Natuur- en Geneeskundig Congres te huis behooren.

Dr. H. P. KAPTEYN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — „Verzien”? Een geneesheer, H. B. CAFFEY, deelt in *The medical Record* het volgende geval mede. Een mijnwerker was thuisgebracht met een breuk van de wervelkolom. Zijn vrouw, toen twee maanden grvida, omarmde hem, waarbij haar rechterarm met bloed bevekt werd, op welk gezicht zij in zwijm viel. Weldra kreeg de verongelukte decubitus op de nates, dijen, kuiten en hielen; de vrouw paste hem voortdurend op. Toen zij 6 maanden zwanger was, werd een mannelijk kind geboren, dat

nog twintig minuten leefde. De foetus had een gleuf op den rug, ongeveer op de plaats waar de vader getroffen was, decubitusplekken daar waar de vader ze gehad had en bloedvlekken op den rechterarm, waar de moeder met bloed bezoedeld was geweest.

PARIS. — **Schouwburgartsen.** De prefect van politie heeft aan de commissarissen van politie verzocht, de schouwburgdirecteuren te wijzen op hun verplichting om te zorgen, dat bij iedere voorstelling voortdurend een arts in het gebouw zij, -die een kist met hulpmiddelen voor het verleenen van eerste hulp tot zijn beschikking moet hebben (*Gaz. Hebdom.*).

BERLIJN. — **Ter nagedachtenis.** De Duitse tijdschriften bevatten uitvoerige mededeelingen over de hulde, van allerwege aan de nagedachtenis van VIRCHOW gebracht. Hieronder zijn misschien wel het treffendst de betuigingen van deelneming, die het gemeentebestuur van Berlijn ontvangen heeft van de gemeentebesturen van verschillende steden in het buitenland, waaronder Napels en Bologna. Namens de Italiaansche geleerde wereld zond de Minister en hoogleeraar GUIDO BACELLI aan POSNER een warm gesteld telegram, eindigend met de woorden van TACITUS: „Non est lugenda mors quam immortalitas consequatur”.

De *Munch. med. Wochenschr.* wijdt den grooten doode de volgende dichtregelen:

Summo cum ingenio
Morbos illustravit;
Explorando mortuos
Vivos adjuvavit.
Vitae persecutus est
Intima arcana
Et ubique somnia
Dissipavit vana.

„Omnis” dixit „cellula
E cellula exorta”;
Tum doctrinae lucidae
Patefacta porta.
Quae reliquit opera
Perdiu vigeant.
Magna haec vestigia
Non evanescebunt.

— **Vlekken uitwissen.** Onze onschatbare geneesmiddelen kunnen, zelfs bij zorgvuldige behandeling, soms lastige vlekken achterlaten, en onze patiënten zullen zeker dankbaar zijn, als zij van ons kunnen vernemen, hoe deze en andere sporen te doen verdwijnen. Het *Pharmac. Centralbl.* n°. 30 deelt mede, dat jodiumvlekken behandeld moeten worden met oplossing van kaliumpermanganaat totdat zij donkerbruin worden; dan kunnen zij ontkleurd worden met verdund zoutzuur en dit wordt dan geneutraliseerd met ammonia.

Nitras argenti-vlekken worden verwijderd door bevochtiging met een mengsel van 3 gram sublimaat, 3 gram chloorammonium en 500 gram water.

Urinevlekken moeten bevochtigd worden met citroensap of oplossing van citroen- of wijnsteenzuur in 29 deelen water. Verouderde vlekken lossen op in zuringzuur-oplossing 1:10. Steeds moet het goed in warm water worden nagespoeld.

— **Ziekenfondsen.** De 156 Berlijnsche ziekenfondsen telden in 1901 555648 leden, waarvan ruim twee derden mannen. De ontvangsten der 120 ziekenfondsen, die onder gemeentetoezicht staan, bedroegen ruim 16 millioen Mk, en lieten een saldo van 660.000 Mk. over, waardoor hun vermogen tot 10.381.643 Mk. gestegen is (*Allg. med. Centralz.*).

Tegenover deze bewijzen van flinke organisatie en administratie houden